

POSTANOWIENIE

24 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 24 czerwca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku E.P.

z udziałem S.P., J.P., J.N., J.N.1, S.N., Ł.N., K.K., A.P., E.N., A.W. i M.K.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na skutek skargi kasacyjnej E.P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z 16 lutego 2022 r., II Ca 2378/22,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. oddala wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

(R.N.)

UZASADNIENIE

E.P., wnioskodawczyni w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po E.N., wywiodła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z 16 lutego 2022 r.

Jako przyczynę uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wnioskodawczyni wskazała nieważność postępowania przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji, która wystąpiła na skutek rozpoznania sprawy przez sąd odwoławczy w składzie jednoosobowym na podstawie art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych

z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w sprawie orzeczeń sądów odwoławczych wydanych w składzie jednoosobowym na podstawie art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. W uchwale z 26 kwietnia 2023 r., III PZP 6/22, OSNP 2023 nr 10, poz. 104, Sąd Najwyższy uznał wprowadzenie tego przepisu za środek nieproporcjonalny do celu, którym jest zapewnienie ochrony zdrowia, jednak zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego uchwała wywołuje skutki tylko w stosunku do orzeczeń, które zapadły po dacie jej wydania, tj. po 26 kwietnia 2023 r. (zob. m.in. postanowienia SN: z 21 października 2024 r., II PSK 101/23; z 21 marca 2024 r., I CSK 6767/22; z 23 stycznia 2024 r., I CSK 6308/22; z 15 stycznia 2024 r., I CSK 5857/22; z 2 sierpnia 2023 r., III USK 18/23).

Zważywszy, na to że zaskarżone skargą kasacyjną postanowienie zostało wydane 16 lutego 2022 r., nie istnieją podstawy do stwierdzenia nieważności postępowania na tej podstawie.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

SSN Adam Doliwa

(P.H.)

[SOP]

[r.g.]

